

Ustavni sud Srbije je u januaru 2013. godine takođe utvrdio povredu prava na život, do koje je došlo tako što nije sprovedena delotvorna istraga povodom smrti sinova podnosioca ustavne žalbe.

Ne treba takođe izgubiti iz vida i činjenicu da brojni zločini izvršeni tokom oružanih sukoba u Hrvatskoj, Bosni i Hercegovini i na Kosovu nisu procesuirani i istraženi, a da izvršioci tih zločina nisu odgovarali, iako je država nadležna da ih krivično goni. Sličan je slučaj i sa ubistvima za koje se u javnosti sumnja da su umešani državni organi, naročito onih izvršenih u periodu do 2000. godine, čiji izvršioci nisu nikada otkriveni. Do kraja 2014. godine nisu otkriveni i kažnjeni odgovorni za ubistva novinara Dade Vujašinić, Slavka Ćuruvije i Milana Pantića, kao ni odgovorni za pokušaj ubistva novinara Dejana Anastasijevića, mada je Vlada Srbije formirala posebnu komisiju čiji je zadatak da istražuje sve okolnosti u vezi sa pomenutim ubistvima novinara. Nerazjašnjena ostaju i ubistva važnih državnih funkcionera i službenika, kao što su ona visokog funkcionera JUL Zorana Todorovića, bivšeg ministra odbrane SRJ Pavla Bulatovića, sudije Nebojše Simeunovića, nekadašnjeg direktora nacionalne kompanije JAT, Živorada Petrovića, policijskih generala Radovana Stojičića i Boška Buhe i službenika Službe državne bezbednosti Momira Gavrilovića.

1.3. Presuda Evropskog suda za ljudska prava u slučaju Petrović protiv Srbije.

Evropski sud za ljudska prava doneo je 15. jula 2014. godine presudu u slučaju Petrović protiv Srbije u kojoj je utvrdio povredu procesnog aspekta prava na život iz člana 2 Konvencije za zaštitu ljudskih prava i osnovnih sloboda.

Podnositeljka predstavke, Radmila Petrović, obratila se Sudu zbog nesprovođenja efikasne istrage u vezi sa okolnostima koje se tiču zlostavljanja i smrti njenog sina od strane državnih organa Republike Srbije. Sin podnositeljke, Dejan Petrović, izgubio je život tako što je 17. januara 2002. godine skočio sa drugog sprata prostorija OUP Vračar u koje je bio doveden dan ranije pod sumnjom da je izvršio tešku krađu i zadržan je u policijskoj stanici tokom noći.

U svojoj presudi Sud je našao niz propusta u istražnim radnjama preduzetim od strane policije nakon smrti Dejana Petrovića i naveo radnje koje je trebalo dodatno preduzeti da bi istražne radnje i postupci forenzičara zadovoljili kriterijume nezavisnog, detaljnog i savesnog postupanja, u skladu sa praksom Suda.

Sud je istakao niz nedostataka u postupanju javnog tužioca, navodeći da u konkretnom slučaju tužilaštvo nije smelo da svoje postupanje ograniči na prikupljanje pismenih izjava i dokumentacije dok su okolnosti slučaja očigledno zahtevale dodatna razjašnjenja. Sud je takođe našao da su kontradiktornosti u nalazima vešta-ka otvorile mnoga sporna pitanja, između ostalog i mogućnost da je pokojni Dejan Petrović pao kroz otvoren prozor. Prema nalazu Suda, Okružni sud u Beogradu i Vrhovni sud Srbije prihvatili su policijsku verziju događaja i propustili da uzmu u obzir bilo kakvu relevantnu činjenicu koja nije potkrepljivala tu verziju događaja, kao i kritiku rada nadležnih državnih organa koju je izneo Republički javni tužilac.

Odluke sudova su kratke i neubedljive, ograničene samo na delove izveštaja i dokaze koji su citirani pogrešno ili selektivno, a neke od njih donete su i sa zakašnjenjem, u suprotnosti sa domaćim pravom.